

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 9)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Γανουάριος 2010

ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΛΑΩΝ

Ἡ Γέννησι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στή Βηθλεὲμ εἶχε πολλὰ σημεῖα ταπεινώσεως, εἶχε καὶ ὀλίγα σημεῖα δόξης. Ἐνα σημεῖο δόξης κατὰ τὴν νύκτα τῆς Γεννήσεως εἶναι ἡ ἐμφάνισι στὴ γῆ, ἀγγέλου κομίζοντος μέγα μῆνυμα, μέγα ἄγγελμα καὶ διάγγελμα στοὺς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, οἱ ὅποιοι ἔμεναν στὴν ὑπαιθρο καὶ φύλαγαν βάρδιες τὴ νύκτα γιὰ τὸ ποῖμνίο τους. Σ' αὐτοὺς τοὺς ποιμένες ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἀνήγγειλε τὴν Γέννησι τὴν ἀσυγκρίτως ἀνώτερη καὶ σημαντικότερη ὅλων τῶν γεννήσεων. Γεννᾶται ἡ ἀπορία: Γιατί ὁ ἄγγελος τὸ μῆνυμα τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ τὸ μετέδωσε στοὺς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, τοὺς ταπεινοὺς βοσκοὺς καὶ ὄχι στοὺς πνευματικοὺς ποιμένες τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς ἀρχιερεῖς στὰ Ἱεροσόλυμα; Γιατί ἡ ἐπισημότερη Γέννησι, ποῦ συνέβη στὸν κόσμον ἀνακοινώθηκε σὲ ἀσήμους καὶ ὄχι στοὺς ἐπισήμους, τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ θεοῦ; Ὁ Θεὸς διὰ τοῦ ἀγγέλου ἐνήργησε κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο γιὰ πολλοὺς λόγους. Οἱ θεωρούμενοι ἀντιπρόσωποι τοῦ θεοῦ δὲν ἦταν ἀληθινοὶ ἀντιπρόσωποί Του. Στὴν πραγματικότητα δὲν ἀντιπροσώπευαν τὸ Θεό, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν. Οἱ θεωρούμενοι πνευματικοὶ ποιμένες τοῦ Ἰσραὴλ δὲν

διακρίνονταν γιὰ πνευματικότητα καὶ δὲν ἦταν ἀληθινοὶ ποιμένες. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ταπεινοὺς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ. Οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἦταν ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες, αὐτάρεσκοι, αὐτοδικαιούμενοι, ἀρχομανεῖς καὶ σφόδρα ἰδιοτελεῖς. Ὅποιος πλήρωνε περισσότερα στὸ Ρωμαῖο κατακτητὴ, αὐτὸς ἀγόραζε τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ ἰκανοποιεῖ τὴν ἀρχομανία του. Ν' ἀπολαμβάνει ψευτοδόξα, νὰ ἐκμεταλλεύεται τὸ ναὸ καὶ νὰ πλουτίζει καὶ νὰ θησαυρίζει. Ἐν ἀντιθέσει μὲ τοὺς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, οἱ ὅποιοι ἀγαποῦσαν τὸ ποῖμνίο Τους καὶ φύλαγαν τὴν νύκτα βάρδιες, γιὰ νὰ τὸ προστατεύουν ἀπὸ τοὺς λύκους καὶ τοὺς κλέπτες. Οἱ λεγόμενοι ποιμένες τοῦ λαοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς καταφρονοῦσαν τὸ λογικὸ ποῖμνιο, κοιμώμενοι μακαρίως καὶ τὸν ἀφήναν ἀφύλακτο, ὥστε νὰ γίνεται βορὰ τῶν νοητῶν λύκων. Οἱ λεγόμενοι ποιμένες, οἱ Ἀρχιερεῖς, δὲν ποίμαιναν καὶ δὲν ἔβρισκαν τὰ λογικὰ πρόβατα, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν. Καὶ ὁ Γεννηθεὶς στὴ Βηθλεέμ, ὅταν ἀνδρώθηκε καὶ βγήκε στὸ δημόσιο βίο, εἶδε τὸ ποῖμνιο ἀποίμαντο καὶ ἐγκαταλελειμμένο καὶ μίλησε γιὰ κλέπτες καὶ ληστές! Ἰδοῦ, λοιπόν, γιὰ τὸ μῆνυμα τοῦ οὐρανοῦ γιὰ

τῆ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ μεταδόθηκε στοὺς ταπεινοὺς ποιμένες τῆς Βηθλεὲμ καὶ ὄχι στοὺς ἐπισήμους, τοὺς θρησκευτικούς ταγοὺς τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ σημερινοὶ ποιμένες τοῦ Χριστιανισμοῦ διαφέρουν ἀπὸ τοὺς ποιμένες τοῦ Ἰσραήλ ἢ ὁμοιάζουν μὲ ἐκείνους; Δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχουν στὴν Ἐκκλησία ποιμένες, οἱ ὁποῖοι διαφέρουν ἀπὸ τοὺς κακοὺς ποιμένες τοῦ Ἰσραήλ. Ὑπάρχουν ὅμως στὴν Ἐκκλησία καὶ ποιμένες οἱ ὁποῖοι ὁμοιάζουν μὲ τοὺς κακοὺς ποιμένες τοῦ Ἰσραήλ. Ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸ ποῖμνιο καὶ ἐκμεταλλεῦνται τὸ ποῖμνιο. Δὲν κάνουν κατήχησι καὶ κήρυγμα, ἀφήνουν τὸ ποῖμνιο ἀφώτιστο, καὶ ἔτσι ψυχῆς γίνονται βορὰ νοητῶν λύκων, αἰρετικῶν καὶ ἀπίστων. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς κακοὺς αὐτοὺς ποιμένες διαπράττουν καὶ σκάνδαλα σεξουαλικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ προδοσιῶν τῆς πίστεως. Καὶ δυστυχῶς οἱ κακοὶ ποιμένες εἶναι περισσότεροι τῶν καλῶν ποιμένων, πολὺ περισσότεροι. Εὐλογημένοι οἱ πρῶτοι, δυστυχεῖς οἱ δεῦτεροι. Πολὺ μεγάλο τὸ κρῖμα τῶν κακῶν ποιμένων. Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς δώσῃ μετάνοια καὶ ἔλεος. (Ι. Σωτηρόπουλος, Ὁρθ. Τύπος, 11-12-09)

ΕΦΥΓΕΝ ΕΝΑΣ ΑΓΙΟΣ

Ὁ Σερβικὸς λαὸς θρηνεῖ τὸν ἀσκητὴ Πατριάρχη του Παῦλο. Γιὰ τὰ ἑκατομῦρια τῶν Σέρβων πιστῶν ὁ ἐκλεκτὸς Πατριάρχης ὑπῆρξε ὁ ταπεινὸς ἡγέτης, ὁ ἀσκητὴς κληρικὸς. Μὲ τὴν ἀρετὴ του, μὲ τὴν βαθεῖά του ταπείνωσι, μὲ τὸ μελιχιο τοῦ χαρακτήρος του εἶχε ἐπιβληθεῖ στίς καρδιὰς ὅλων τῶν πιστῶν. Λιτός, ἀπέριττος, ἀσκητικὸς, ἐκινεῖτο πάντοτε γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς εἰρήνης. Δὲν εἶχε λιμουζίνα γιὰ τίς μετακινήσεις του, οὔτε ὀπλισμένους φρουροὺς γιὰ νὰ τὸν προστατεύουν. Μποροῦσε νὰ τὸν συναντήσῃ κανεὶς σὲ κάποιο δρόμο τοῦ παλιοῦ Βελιγραδίου νὰ κρατᾶει τσάντες μὲ ψώνια, ἢ σὰν ἀπλὸ ἐπιβάτη σὲ ἀστικὸ λεωφορεῖο. Ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τὸν κάλεσε κοντά Του. Νὰ

ἔχουμε τὴν εὐλογία του.

Ὁ ταπεινὸς Σέρβος Πατριάρχης

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ

Κάποτε πῆγε μιὰ γυναίκα ποὺ εἶχε καρκίνο στὸν Ἅγιο Αὐγουστῖνο (ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια τὸ νόσημα αὐτὸ ὑπῆρχε). Τῆς λέει ὁ Ἅγιος «νὰ πᾶς τὸ πρῶτὸ ποὺ γίνονται Βαπτίσεις στὴν Ἐκκλησία καὶ ὅποιος βγεῖ ἀπὸ τὸ βαπτιστήριο νὰ τὸ σταυρώσει καὶ θὰ περάσει» Καὶ πράγματι ὁ νεοβαπτισμένος τῆς τὸ σταύρωσε καὶ ἐγινε καλά. Τόση δύναμη ἔχει τὸ Βάπτισμα. Ἀπὸ τὸ Βάπτισμα παίρνουμε χάρη. Καὶ συντηροῦμε τὴ χάρη αὐτὴ τοῦ Βαπτίσματος μὲ τὴ Θεία Ἐυχαριστία καὶ μὲ τὴν Μετάνοια καὶ τὴν Ἐξομολόγησι. Καὶ ἔχουμε πλέον τὸ Χριστὸ μέσα μας. Γι' αὐτὸ κάποτε ὁ σατανᾶς παρουσιάστηκε σὲ ἕναν Ἅγιο Ἀσκητὴ καὶ τοῦ εἶπε: «Τρία πράγματα φοβάμαι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ κάμετε καὶ ἔχετε ἐσεῖς οἱ Χριστιανοί: τὸ Λουτρὸ (δὲν τολμοῦσε νὰ πεῖ τὸ Βάπτισμα). Αὐτὸ ποὺ πίνετε στὴν Ἐκκλησία (τὴν Θεία Εὐχαριστία) καὶ αὐτὸ ποὺ κρεμάτε στὸν λαμὸ σας (τὸν Σταυρὸ). Ἀπὸ τὸν Σταυρὸ στὴν Σταύρωση, τὸν Ἐσταυρωμένον βγήκαν τὰ δυὸ μεγάλα Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Αἷμα καὶ τὸ Ὑδωρ. Τὸ Αἷμα εἶναι ἡ Θεία Εὐχαριστία καὶ τὸ Ὑδωρ τὸ Βάπτισμα. Γι' αὐτὸ εἴμεθα προνομιούχοι ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι ποὺ εἴμαστε στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἄς κρατᾶμε καθαρὸ καὶ ἀμόλυντο τὸ Ἅγιο Βάπτισμά μας.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

«Όνομάζομαι Σ. Μ. καὶ εἶμαι 25 ἐτῶν. Φοιτῶ στὴν κτηνιατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Μὲ πονοῦσαν τὰ μάτια μου καὶ δὲν ἔβλεπα καλά, ὥστε νὰ μπορῶ νὰ διαβάξω ἄνετα τὰ μαθήματά μου. Ὅταν ἐπέστρεψα στὸ πατρικὸ μου σπίτι στὸ Χαλάνδρι Ἀττικῆς ἐπισκέφθηκα τὸν ὀφθαλμιάτρο μου κ. Γ. Σ. Ἐκεῖνος μου συνέστησε τὴν χρῆση ἑνὸς φαρμάκου καὶ μοῦ εἶπε ὅτι θὰ μὲ ἐξέταζε πάλι μετὰ ἀπὸ δυὸ μῆνες. Κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τὸ ὁποῖο μεσολάβησε ἀπὸ τότε, μέχρι τὴν ἐπόμενη ἐπίσκεψή μου στὸν ὀφθαλμιάτρο καὶ παρὰ τὴν χρῆση τοῦ φαρμάκου, ἡ κατάστασή μου ἐπιδειωνόταν. Μετὰ τὸ τέλος τῶν δυὸ μηνῶν ἐπισκέφθηκα τὸν Γιατρό μου, ὁ ὁποῖος μὲ ἐξέτασε μὲ μεγαλύτερη προσοχὴ καὶ διαπίστωσε ὅτι ἔπασχα ἀπὸ «Νεανικὸ Γλαύκωμα». Τότε μοῦ εἶπε νὰ προβῶ σὲ ἐξέταση ὀπτικῶν πεδίων. Ἡ ἐν λόγω ἐξέταση ἀπέδειξε ὅτι ὁ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς μόνον εἰς τὸ κέντρο τοῦ ἦταν καθαρὸς, ἐνῶ ἡ ὑπόλοιπη περιοχὴ καλυπτόταν ἀπὸ σκέπη, ἐνῶ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς ἦταν καλυμμένος σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ. Ὅλη ἡ οἰκογένειά μου καὶ ἐγὼ ἐπισκεφθίκαμε τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ εἰς τὸ Ἄνω Σοῦλι, γιὰ νὰ παρακαλέσουμε ἐκ βάθους ψυχῆς νὰ μὲ βοηθήσει. Ὁ ἀδελφὸς Ραφαὴλ μου ἔδωσε βαμβάκι ἐμποτισμένο στὸ λαδάκι ἀπὸ τὸ κανδήλι τοῦ Ἁγίου καὶ μοῦ εἶπε νὰ σταυρῶνῶ μὲ αὐτὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου καθημερινῶς. Ἀναχωρήσαμε ἀπὸ τὸν Ἁγιασμένον χώρον τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ καὶ ἀνελλιπῶς κάθε ἡμέρα ἔβαζα λαδάκι στὰ μάτια μου. Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἐπισκέφθηκα στὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Ἀθηνῶν τὸν ἐιδικὸ γιὰ τὰ γλαυκώματα Ἰατρὸ κ. Γ. Γ. καὶ μοῦ ἐξέτασε πάρα πολὺ προσεκτικὰ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Διαπίστωσε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ

ἀντιληφθεῖ πῶς εἶχαν παρουσιασθεῖ σὲ προηγούμενες ἐξετάσεις οἱ σκιές στὸ ὀπτικὸ πεδίου, δεδομένου ὅτι τὰ ὀπτικὰ νεῦρα κανένα ἀπολύτως πρόβλημα δὲν εἶχαν. Ὁ Γιατρὸς συνέστησε τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐξέτασης τῶν ὀπτικῶν πεδίων. Πράγματι, τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας προέβην εἰς τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἶδον τὸ ἀνέλπιστο. Ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς εἶχε καθαρῶς ὀλοσχερῶς, ἐνῶ στὸν ἀριστερὸ οἱ σκιές εἶχαν ἐλαττωθεῖ κατὰ τὸ ἥμισυ. Δὲν πιστεύαμε σὲ ὅ,τι ἀκούγαμε καὶ ζούσαμε. Ὁ Ἅγ. Ραφαὴλ εἶχε κάνει τὸ θαῦμα Του. Τὴν ἐπομένη, ὅλη ἡ οἰκογένεια μεταβίχαμε στὸν Ἅγιο Ραφαὴλ εἰς τὸ Ἄνω Σοῦλι, γιὰ νὰ προσκυνήσουμε καὶ νὰ δοξάσουμε τὴ

Χάρι Του. Μαζί με τοὺς Ἀδελφοὺς τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ ποὺ καὶ αὐτοὶ χάρηκαν ὅπως κι ἐμεῖς, ὅλοι μαζί εὐχαριστήσαμε καὶ προσκυνήσαμε τὸν Ἅγιο. Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἐπέστρεψα στὸ πανεπιστημίό μου εἰς τὴν Θεσσαλονίκη, γιὰ νὰ συνεχίσω τὶς σπουδές μου. Μία ἡμέρα εὐρισκόμουν στὸν προαύλιον χώρον τοῦ Πανεπιστημίου μεταξὺ τῶν συμφοιτηριῶν καὶ τῶν συμφοιτητῶν καὶ διηγούμην τὰ περὶ τῆς ἰάσεώς μου καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ ποὺ μὲ θεράπευσε. Μία ὅμως ἐκ τῶν συμφοιτηριῶν μου ἀμφέβαλλε γιὰ τὴν ἀλήθεια τῶν γεγονότων καὶ μοῦ ἔλεγε ὅτι ὅλα ὀφείλονται σὲ συμπτώσεις καὶ φαντασιώσεις. Ἐν τούτοις, τὴν ἴδια νύκτα, τῆς ἐμφανίστηκε στὸν ὕπνον τῆς ὀ Ἅγ. Ραφαὴλ καὶ τὴν ρώτησε «Γιατί ἀμφιβάλλεις;» Τὸ πρῶν τῆς ἐπομένης, ἡ ἐν λόγω φοιτήτρια ἤρθε καὶ μὲ συνάντησε κλαίγοντας γοερά. Μοῦ ἐξέθεσε ἐκεῖνον ποὺ τῆς συνέβη καὶ ἔλεγε συνεχῶς «Πιστεύω, πιστεύω» Κατόπιν ὄλων αὐτῶν ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου εὐχαριστοῦμε καὶ δοξάζουμε καθημερινῶς τὸν Ἅγ. Ραφαὴλ.»

Σ. Μ.

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἐὰν τρώγεις, ἐὰν πίνεις, ἐὰν παντρεύεσαι, ἐὰν ταξιδεύεις, ὅλα νὰ τὰ κάνεις στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δηλαδή καλώντας Τὸν γιὰ Βοηθό. Σὲ ὅλα, πρῶτα νὰ προσεύχεσαι σ' Αὐτὸν καὶ μετὰ νὰ καταγίνεσαι μὲ τὶς ὑποθέσεις σου. Θέλεις νὰ πεῖς κάτι; Νὰ προτάσεις τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ὅπου βρίσκεται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τὰ πάντα εἶναι εὐνοϊκά. Διότι, ἐὰν τὰ ὀνόματα τῶν ὑπᾶτων ἀσφαλίζουν τὰ ἔγγραφα, πολὺ περισσότερο τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Τρῶς; Εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ καὶ πρὶν καὶ μετὰ τὸ φαγητό. Κοιμᾶσαι; Εὐχαρίστησε τὸν Θεὸ πρὶν καὶ μετὰ τὸν ὕπνο. Τὰ πάντα νὰ τὰ κάνεις στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ὅλα θὰ σοῦ πᾶνε καλά. Ὅταν τεθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὅλα εἶναι εὐνοϊκά. Ἐπειδὴ, λοιπόν, τιμᾶται ὁ Θεὸς μὲ τὸ νὰ τὸν προσκαλέσουμε, ἀνταποδίδει τὴν τιμὴ μὲ τὸ νὰ ἀνακουφίσει τὶς δυσκολίες μας. Τίποτε δὲν εἶναι ἴσο μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Παντοῦ εἶναι ἄξιο θαυμασμοῦ. «Μύρο πὸν εὐωδιάζει εἶναι τὸ ὄνομά Σου» λέγει ἡ Γραφή. Ἐκεῖνος πὸν τὸ προφέρει, γεμίζει εὐωδία. Ἐὰν πεῖς «στὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» μὲ πίστη, τὰ πάντα πραγματοποιοῦνται. Μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὁ διάβολος καταπατήθηκε. Ἐμεῖς ἔχουμε ἀναγεννηθεῖ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Αὐτὸ κάνει καὶ μάρτυρες καὶ ὁμολογητές. Ἄς Τὸ κατέχουμε γιὰ νὰ γίνουμε εὐάρεστοι στὸ Θεό.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Ὁ Μακρυγιάννης, ἓνας γενναῖος στρατηγὸς τοῦ 21 πὸν διέθετε βαθιὰ πίστη στὸν Θεό, ἀγνὴ καὶ θερμὴ ἀγάπη στὴν Πατρίδα, κάποτε δέχθηκε στὸ σπίτι του ἓναν ξένο διπλωμάτη καὶ μὲ τὴν ἀπλότητα πὸν τὸν διέκρινε τὸν ἐκράτησε στὸ λιτό του τραπέζι, γιὰ νὰ τὸν φιλοξενήσει. Ὁ στρατηγὸς σηκώθηκε ὀρθίος, ἔκανε τὴν προσευχὴ του, ἔκανε τὸ σταυρό του, ἀλλὰ ὁ Εὐρωπαῖος διπλωμάτης ξεκαρδίστηκε στὰ γέλια. Τότε ὁ στρατηγὸς τοῦ δείχνει τὴν πόρτα γιὰ ἔξοδο καὶ σὲ αὐστηρὸ τόνο τοῦ λέγει «Ἀνάγωγε, ἀπὸ αὐτὴ τὴν πόρτα μπήκες, ἀπὸ τὴν ἄλλη θὰ ἐξέλθεις. Ἄν δὲν ἔμαθες νὰ σέβεσαι τὸν Θεό, τουλάχιστον νὰ σέβεσαι τὸν ἄνθρωπο. Ἐξω ἀπὸ τὸ σπίτι μας!» Αὐτοὶ ἦταν οἱ ἀγωνισταὶ πὸν ἀνέστησαν τὸ ἔθνος μας καὶ εἶπαν πῶς θὰ γίνει Κράτος Θεοῦ, μὲ Ὁρθοδοξία καὶ Ἑλλάδα, μὲ Χριστὸ καὶ Εὐαγγέλιο.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

7.30 – 10.15 π.μ.

ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Κυριακὲς καὶ μεγάλες Ἑορτὲς:
Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.15 π.μ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ
Κάθε Τετάρτη, σὶς 5.00 μ.μ.
Σᾶς περιμένουμε.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτητὴς: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»
Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, Δ/νσις: Τ.Θ. 7 Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνας,
Ἰστοσελίδα: www.agiosrafael.gr **Υπεύθυνος ἐκδόσεως:** Ἀρχμ. Ραφαήλ,
τηλ. 22940 – 61151 καὶ 6979835185, e-mail: arch.rafael@agiosrafael.gr